

har kritikken over krigsförslen her vært heftig. Det har årsakene til med forberedelsene til den endelige offensiv mot aksens styrker i Tunis. Dette har mange årsaker, først og fremst den at de allierte ikke disponerte nok flyplasser nære fronten. Dertil de mangelfulle kommunikasjonene bak fronten og de lange forbindelseslinjer fra Middelhavet til USA og Storbritannia. Og sist, men ikke minst, regntiden, som her vært særlig voldsom i år. Aksens har den fordel å kunne operere på den indre linje da de har mange utmerkede flyplasser på Sicilia og i Tunis og korte - om en meget utsatte - forbindelseslinjer. Rommel er tilhenger av et offensivt forsvar og da han skjønnte at det trakk ut med de alliertes forberedelse benyttet han anledningen til å slå til først. Den 14. februar gikk tyskerne til angrep i Midttunis og erobret Gafsa og Kasserinpasset like ved den algierske grensen. Dette skapte en meget alvorlig situasjon for de allierte, men forsterkninger kom frem i rett tid og de greide å gjenopprette Kasserinpasset og er nå i ferd med å ta tilbake det de tapte i området ved Gafsa. I nord gikk aksens også til angrep og har tatt byen Selenane (?) etter voldsomme og blodige kamper. De allierte har tatt byen Pleuen, 32 km. vest for Kairouan. Frankos styrker som opererer i området ved saltstøvet Chott el Djerid - som danner beskyttelsen av de tyske tropper i Marekthlinjen i ryggen - har tatt byen Nefta. Det er utelukket at aksens kan vinne slaget om Tunis, men eksstrategien har hele tiden gått ut på å vinne tid og sinke de allierte for å utsette lengst mulig dannelsen av en ny front i Europa. På alliert hold hevdes imidlertid mange at Tunisaffæren ikke behøver å være likvidert for de allierte kan ta offensiven i Europa.

Luftoffensiven over Vesteuropa har tiltatt voldsomt i styrke de siste 9 dager og netter er Tyskland og de okkuperte land i vest blitt bombet uavbrutt. I bølge etter bølge er bombeflyene sendt ut fra "hangarski" England og har slått sin last over fabrikkene, havner, jernbaner og troppekonsentrasjoner i Frankrike, Belgia, Holland og Tyskland. Berlin har hatt krigens hittil kraftigste angrep da 2- og 4-torns bomber ble sluppet over byen. Disse bombene har en så ødeleggende virkning at man ikke kunne eksperimentere med dem på forhånd, da det ikke fantes noen råd som var stort nok til at man våget å risikere dem. De måtte få en ilddåp over selve målet. At det nå er kommet fart og kraft i bombing av Tyskland har vakt tilfredsstillende i Sovjetsamveldet og Stalin har sendt lykkeskinningstelegram til Churchill etter det siste angrepet mot Berlin. Ellers konsentreres angrepene fremdeles hovedsakelig om ubåthavner og ubåtsproduksjonen. Essen ble kraftig angrepet natt til 6/3. Forøvrig mener man at Østingen i bombetaktene innvarsler begynnelse til invasjon på kontinentet, men denne del av forberedelsene - å vinne luft herredømmet over det område hvor invasjonen skal foregå - er den vanskeligste og vil sikkert ennå kreve lang tid.

I Det fjerne Østen er en japansk konvoi med forsterkninger til Ny Guinea blitt fullstendig tilintetgjort av allierte bombefly. 22 skip ble sunket og man regner at 15 000 japanere gikk under med dem. Dessuten ble 31 japanske fly skutt ned. Et par dager etter ble 23 fly ødelagt på en plass ved Loy på Ny Guinea. Disse alvorlige tapene betyr en svekkelse av Japans sjøherredømme, men i London fremhever man at truselen mot Australia ennå ikke er fjernet. Man må fremdeles være forberedt på bakslag i dette området. I Burma fører de allierte en utrettelig krig mot japanerne, men det er ikke meldt om noen fremgang til lands. Det meldes 6/3 at Hitler har foretatt en omfattende utrensning innen marinen. 6 ledende admiraler er skiftet ut - d.v.s. en ennå mer drastisk utrensning enn den som allerede er foretatt innen armeen. **NY**